

Lægsbetænkning fra Udvalget over Forslag til Lov om Pension for afflediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kongelige islandske Landsoverret Benedict Sveinsøn. 2de Medlemmer, der ønske at stille yderligere Endringsforslag til den forestaaende gjenoptagne 2den Behandling af denne Sag, anmoder om at indlevere disse i Bureauet inden iovermorgen Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Fortsættelse af tredie Behandling af Forslag til Lov om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet.

Wille: Jeg frasælber Ordet.

Wojfen: Det, som har givet mig Anledning til at forlange Ordet, er blot for kortelig at motivere, hvorfor endel af Flertallets Medlemmer ikke have stillet Endringsforslag til denne 3die Behandling, men derimod have tvøvet at burde foretrække, at anbefale Thinget at blive staaende ved den Beslutning, som det kom til ved 2den Behandling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) gik ganske vist ud fra, at den Sejr, der blev vunden ved 2den Behandling, ikke var at regne for nogen Sejr, snarere for et Nederlag, idet han tog de 9 Medlemmer, der afholdt sig fra at stemme, til Indtægt for sin Anskuelse. Jeg tror nu imidlertid, at Flertallet med ialfald ligesaa fuld, om ikke med bedre Ret, kan tage disse ikke stemmende Medlemmer til Indtægt for sine Anskuelser; det skal jo Viden vise, men at der er flere Grunde til en saadan Antagelse end til den modsatte Tro, ligger allerede deri, at der var al Rime- lighed for, at de, der stode tvøvlende ved 2den Behandling, nu ved 3die Behandling ville holde sig til, hvad Folkethinget har besluttet, for at Lovforlaget kan komme over til det andet Thing, og der optage Kampen med sine fødte Modstandere. Det kunde altsaa ikke være af den

Grund at bevæge nogle Medlemmer til at fastholde Flertallets Anskuelse, at vi igjen skulde stille Endringsforslag, snarere skulde det da være for at bryndaa en saadan Smødefommen fra den høttærede Ministers Side, at vi derved kunde vente at faa noget praktiff Udbytte af denne 3die Behandling. Dette Haab om en saadan Smødefommen, og et saadant Resultat har imidlertid vist sig saa lille, at enhver Bestræbelse i den Retning forekom os at være forgjæves. Den høttærede Minister har jo allerede udtalt, at det Forsøg, der i den Henseende er gjort af en Del af Flertallets Medlemmer ved Endringsforslag under Nr. 2, har forsaavidt saa lidt at betyde, at han endogsaa tvøvlende om, at det kunde være alvorlig ment som Mæglingsforslag. Det beviser altsaa noksom, at et saadant Forsøg vil være aldeles forgjæves. Hvad der blev budt fra den modsatte Side af Flertallet som Forslag til Overenskomst, gaar ud paa, at den Retning i Skolen, som vi have søgt paa at drage frem, for et Forsøgs Skyld skulde indrømmes en lille Plads ved Siden af de andre Retninger i Skolen, at der ved en enkelt Skole skulde forsøges med saadanne Lærekræfter, der særlig vilde fremdrage den nordisk-sproglige Retning, saaledes som vi nu have tænkt os den dyrket ved den selvstændige Skole. Et saadant Forsøg maatte imidlertid jeg, og flere med mig, anse for at være meget uheldigt, og vi kunne forsaavidt give den ærede Ordfører Ret i, at der ved et saadant Forsøg var læbet et Dødsmerke ved hele Tanken, ikke alene derved, at den var betegnet som et Forsøg, men navnlig derved, at den da maatte være given i Hænderne paa dens fødte Modstandere, det vil sige, paa dem, hvis Landsretning og hele Virksomhed naturligvis maatte gaa i en ganske anden Retning; vi ville, som ogsaa et æret Medlem har udtrykt sig, derved give den nordiske Skole en latinff Anme, og i denne Anmes Haand tror jeg ikke, at den Tanke var bleven heldig stillet, saaledes at vi langt hellere maatte ønske den ikke forsøgt end forsøgt paa den Maade. Det staar i Forbindelse hermed, hvad nogle ærede Medlemmer af Flertallet have foreslaaet som en Indrømmelse, at der ved nogle Skoler skulde gjøres Forsøg med en Tvedeling med